

Sense educació no hi pot haver progrés

ÀLEX MASLLORENS

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 19.10.09

L'Estat de benestar se sosté, bàsicament, sobre l'extensió a tota la població dels drets a l'educació, la salut i una alimentació dignes. El món occidental està vivint, des de fa dècades, una pressió ideològica i legal impressionant contra l'extensió de les cobertures socials. **Reagan** i **Thatcher** van ser els precursors del desmantellament de l'Estat de benestar, però han tingut deixebles molt avantatjats. Ara, mentre **Obama** s'esforça per tirar endavant la seva reforma sanitària, el Nobel d'economia **Paul Krugman** ha posat el crit al cel a causa del declivi de les universitats americanes. «Si s'hagués d'explicar l'èxit econòmic dels EUA [al segle XIX i al XX] amb una paraula –segons ens explica **Krugman**–, aquesta paraula seria educació». El nobel assenyala que el mes passat van anar a l'atur 29.000 treballadors del sector de l'educació pública. «Com a conseqüència –remata–, l'educació quedarà feta a miques».

Als anys 90, en ple apogeu de les teories neoliberals, el Banc Mundial va obligar molts països africans a pràcticament eliminar la despesa pública en educació com a fórmula màgica per superar la crisi. Durant anys, van tancar les escoles de formació del professorat per falta de mitjans. I avui el gran problema d'aquests països, quan tothom parla que l'aposta per l'educació és bàsica per superar la crisi i les desigualtats, és que ni tan sols tenen persones prou formades per exercir com a mestres. ¡Quin gran favor que els vam fer entre tots!

Fa unes setmanes, el Banc Mundial ha publicat un altre dels seus famosos informes. En aquest cas sobre Espanya i, més concretament, sobre la falta de competitivitat de l'economia espanyola. Entre les recomanacions per superar aquest escull destaca la urgència de millorar el model educatiu. Hi ha massa fracàs escolar i la taxa d'atur entre els menys formats duplica la dels universitaris. Però més enllà del model educatiu també hi ha una qüestió de prioritats: Espanya (que té la taxa d'atur més elevada) és a la cua d'Europa en inversió en educació en relació amb el PIB. Diguin el que diguin, sense una bona educació per a tothom no hi pot haver progrés.